

1.

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς (*Il.* 1,121; cfr. 18,181)

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς (*Il.* 23,889)

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων (*Il.* 1,172)

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε(ν) ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων (*Il.* 3,455)

2.

οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε (*Il.* 1,2)

Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε (*Il.* 22,422)

σκηπτοῦχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν (*Il.* 1,279)

Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε (*Il.* 8, 216 = 11,511 = 19,204, ma con v agogico)

ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε (*Il.* 18,456 = 19,414)

ἵπποις ἦκε μένος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε (*Il.* 23,400)

νῦν ὥρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν (*Il.* 23,406)

οἴχετ' ἀνὴρ ὥριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε (*Il.* 11,288)

Ἕκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα (*Il.* 15,462)

3.

Il. 9,412-416

εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
ὄλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
ὄλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν
ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη

3b

ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται (*Il.* 2,325)

ὥς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται (*Il.* 7,91)

ἀνδρὸς κουριδίου. τῷ οἱ κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται (*Od.* 24,196)

3c

ἄσβεστον κλέος εἶη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἰκοίμην (*Il.* 7,333)

χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἔν' ἄσβεστον κλέος εἶη (*Od.* 4,584)

3d

ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει (*Il.* 8,192)

ἀνθρώποισι μέλω, καί μεο κλέος οὐρανὸν ἵκει (*Od.* 9,20)

3e

εἶλετο δὲ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεὶ (*Il.* 2,46)

δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεὶ (*Il.* 2,186)

δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον ἄφθιτον αἰεὶ (*Il.* 14,238)

χρύσεια μαρμαίροντα τετεύχεται ἄφθιτα αἰεὶ (*Il.* 13,22)

3f

ἀσκηθῆς· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἶη (*Il.* 10,212)

ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι (*Il.* 22,514)

χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἔν' ἄσβεστον κλέος εἶη (*Od.* 4,584)

τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστί (*Od.* 9,264)